

У Београду је јуче одржана промоција књиге руског генерала Леонида Петровича Решетникова „Вратити се Русији“. На скупу, у организацији „Наше Србије“, говорили су митрополит црногорско-приморски Амфилохије, митрополит тобољско-тјуменски Димитриј, заменик председника Државне думе Русије за Заједницу независних држава Олег Лебедев. Миша Ђурковић, научни саветник института за европске студије и Ђорђе Вукадиновић, главни и одговорни уредник Нове српске политичке мисли.

Док се голготски пут Срба открио на Косову, Руси су у 20. веку више пута били на раскрсници између царства земаљског и царства небеског. С једне стране, западни притисак и запањаштво као напредак у категорији иманентног човека и с друге стране узрастање у оној сфери које је безмерно. Том узрастању претходи голгота, рекао је митрополит.

Револуција 1917. била је радикално и насилно наметање царства земљаског, које је имало катастрофалне последице по руског човека. У отаџбинском рату, Совјетски савез

се нашао пред искушењем уништења руског народа. Тај рат, испочетка рат комуниста и совјета, наједанпут се претворио у отаџбински рат. Кроз њега је проговорила дубинска зрела царска Русија, и то је била победа небеског над земаљским, након голготе коју је прошао руски народ, поручио је митрополит Амфилохије.

Русија која није хулила Бога, кроз распеће је васкрсла. Тај народ који издржи голготу је народ будућности. Он је носилац величине и спаса читавог света. У светој Русији је нада за спасење не само православних народа, него читаве Европе и света, закључио је митрополит.

Олег Лебедев: У Русији је увек било тројединство за веру, за цара и за отаџбину

Депутат руске Думе Олег Лебедев рекао је да ова књига не преноси толико мисао, колико осећање аутора.

У Русији је увек било тројединство за веру, за цара и за отаџбину. То тројство је основа Русије, и ако се нешто поремети од тог тројства по правилу долази до несреће.

Велика Русија је православна Русија. Много пута су покушали да нас лише вере, да раздвоје православни свет у Русији, Србији, Грчкој, Грузији и Украјини. Наши

непријатељи покушали су да нас униште, не физички, него духовно – узимајући нам веру. Неће им успети, рекао је Лебедев.

Најбитније код православног човека је да све почиње у вери и љубави према ближњима, према Богу и према земљи. Однос према вери Леонида Решетникова је бол његовог срца и његове душе. Он, као нико, схвата да само са вером у Бога можемо да спасемо православно свет. Свако ко прочита ову књигу ће да стоји поред нас за православно веру, цветајући у будућност, поручио је Лебедев.

Митрополит тобољско-тијуменски Димитриј: Победа добрих дела води ка васкрсењу

Живот за Словене некада је било Свето писмо – слово божије – којим се Бог обраћа нама људима. Нарочито је важно да обратимо пажњу на Свето Јеванђеље, где видимо да победа добрих дела води ка васкрсењу. Ситуација у свету нас тера да се замислимо да ли идемо путем у препород или ће остати само сећање на Свето писмо.

У 19. и 20. веку били смо сведоци агресије на православље. Подривали су нам веру, убили цара и уносили неспокој у народ. Догађаји из 1917. су били јако лоши не само за Русију, већ и за читав свет. За само десет година, успели су да униште целокупно православно црквено уређење и православне народе, осврнуо се митрополит Димитриј на период бољшевизма.

Леонидово проучавање историје представља препрод историје. Његов рад је врло битан, показује ширину и заинтересованост за кључне проблеме Русије. Хтео бих да се захвалим митрополиту Амфилохију за његову веру и залагање за заједништво православне Србије и Русије, рекао је митрополит тобољски и након тога уручио орден митрополиту Амфилохију.

Миша Ђурковић: Фасцинација руске елите западним хедонистичким моделом траје 300 година

Миша Ђурковић је на почетку излагања упозорио присутне руске и српске јавне делатнике да се у Црној Гори спрема спрема покушај отимања тамошњих православних храмова од стране режима.

Књига се завршава Леонидовим сећањем из 2004. године када је као први руски званичник посетио Лемнос, острво на коме се током 1920. и 1921. искрцало око 30.000 белих Руса, избеглих након грађанског рата, од којих је неколико стотина сахрањено на острву. Тада му је један локални старац рекао угледавши га: „Хвала Богу да су се Руси после 80 година коначно вратили себи“.

Леонид Решетников није ову књигау писао само као верујући човек великог искуства, већ и као врло озбиљан историчар. Књига је критична према савременој Русији и руској елити. Неки људи заведени покушавају да врате наслеђе комунизма. У Јекатеринбургу, на свега стотинак метара од цркве подигнуте у част мученички страдале царске породице налази се трг који носи назив зликовца који је тај злочин починио – Јакова Свердлов, навео је пример Ђурковић.

Књига се бави фасцинацијом руске елите западним хедонистичким моделом, која траје већ 300 година, још од Петра Великог. Описана је сраман начин на који је елита издала цара Николаја – и војска и буржоазија и свештенство. Последице су биле страшне, изјавио је Ђурђевић.

„Фебруарска идеологија је још већа трагедија од самог бољшевизма“, изјавио је

Ђурђевић и поручио да су у белоградејском покрету монархистички елементи углавном били потискивани.

Леонида Решетњиков је државник који аргументативно заступа идеју самодржавља, не као тоталитаризма, већ се враћа најбољим изданцима традиције самодржавља. То је најзахтевнији облик уређења који захтева и продуховљеног цара и продуховљену елиту и народ.

Решетњиков одaje признање неким стварима које је урадио Стаљин, али не открива суштину те владавине. Стаљинизам јесте зло и део је бољшевичке јереси. Ту су сатанистичке и окултистичке основе бољшевичког покрета. Решетњиков је закључио да Русија мора бити или православна империја или ништа, рекао је Ђурковић.

Ђорђе Вукадиновић: Русија се тек враћа себи, и представља наду за читав слободољубив део планете

Дело Леонида Решетњикова „Вратити се Русији“ је вишеслојна књига која, као и њен аутор, сједињава различите таленте, рекао је на почетку излагања Ђорђе Вукадиновић.

С једне стране, то је узбудљиво штиво у најбољој традицији руске књижевности . Истовремено, то је једна квалитетна историјска књига. И напokon, то је одлична политичка и геополитичка анализа савремене Русије., рекао је Вукадиновић.

Још једна вредност књиге је што аутор потпуно отворено ставља до знања позицију са које пише, и то нипoшто не умањује објективност ове књиге.

Када описује сусрет са својим америчким колегом с којим успоставља срдчан однос, закључује да тај колега може да разуме Совјетски савез, али нема никаквог разумевања за Русију. Тај детаљ је важан за разумевање савремене Русије. На то се надовезује описивање ликвидације цара Николаја и царске породице 1917. Са колико мржње и са колико ликовања су интелектуалци и народ дочекали вест о убиству цара (пошто за убиство породице још нису знали). Ради се о некој врсти дивље мржње, коју је име Николаја изазивало код тадашње елите. Николају се не прашта, иако се ради о скромном и побожном владару, он изазива бес и неуротичне реакције противника, рекао је Вукадиновић.

Мржња према Русији, вери и традицији Русије је нешто што траје вековима, од стране нечег што не жели добро Русији, чак и онда када се представља као пријатељ.

Леонид Решетников указује на три опасности, три погубна пута – изазови и опасности (нео)либерализма, (нео)стаљинизма и национализма, у смислу ксенофобног, мрзачког и примитивног национализма, који није својствен руској традицији и култури. Те три тачке се данас намећу као једине алтернативе за Русију, и за Србију и све три манифестације

постоје у савременој Русији. Решетников такође критикује покушај амалгама православља и стаљинизма.

Данас Русију идеализују и антируси и русофили. Антируси преувеличавањем њене моћи покушавају да застраше европску јавност причом о „руској опасности“, а русофили искрено верују у њену свемоћ, те често бивају разочарани када она не долази до изражаја. Заправо, Русија се тек враћа себи, док у самој Русији, Србији и другим деловима света постоји вера и нада да ће она помоћи прво себи, а онда и слободољубивом делу планете, рекао је Вукадиновић.

Он је завршио излагање цитатом којим се завршава и књига: „Уверен сам да ће наша деца и унуци живети у Русији која схвата своју улогу у свету. Ако свести о томе не буде, неће бити ни Русије. Русија не може бити ни Белгија, ни Француска ни Швајцарска. Њене димензије и њен народ нису предодређени за то. Русија је предодређена да буде руска православна цивилизација“.

(НСПМ)